

## I

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων απαιτείται δημοσίευση)

# ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1247/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Απριλίου 1992

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ιδίως τα άρθρα 51 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής, που καταρτίστηκε αφού ζητήθηκε η γνώμη της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων <sup>(1)</sup>,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου <sup>(2)</sup>,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής <sup>(3)</sup>,

Εκτιμώντας:

ότι χρειάζεται να γίνουν ορισμένες τροποποιήσεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 <sup>(4)</sup>, όπως ενημερώθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83 <sup>(5)</sup>, και τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2195/91 <sup>(6)</sup>

ότι είναι αναγκαίο να διευρυνθεί η έννοια του όρου «μέλος της οικογένειας» στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ώστε να εναρμονιστεί προς τη νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με την ερμηνεία του όρου αυτού

ότι είναι επίσης αναγκαίο να ληφθεί υπόψη η νομολογία του Δικαστηρίου σύμφωνα με την οποία ορισμένες παροχές που προβλέπονται από τις εθνικές νομοθεσίες ενδέχεται να εμπίπτουν συγχρόνως τόσο στην κοινωνική ασφάλιση όσο και στην κοινωνική πρόνοια, λόγω της κατηγορίας των ατόμων στα οποία αναφέρονται, των στόχων και του τρόπου εφαρμογής τους

ότι το Δικαστήριο έκρινε ότι, σε ορισμένα σημεία, οι νομοθεσίες δυνάμει των οποίων κατάβάλλονται οι παροχές αυτές προσομοιάζουν στην κοινωνική πρόνοια στο μέτρο που η ένδεια αποτελεί βασικό κριτήριο για την εφαρμογή τους, και στο ότι οι όροι χορήγησής τους δεν σχετίζονται με οποιαδήποτε απαίτηση σχετικά με τις περιόδους επαγγελματικής δραστηριότητας ή με τις συνεισφορές ενώ σε άλλα σημεία προσεγγίζουν στην κοινωνική ασφάλιση στο μέτρο που δεν υπάρχει διακριτική εξουσία ως προς τον τρόπο με τον οποίο οι προβλεπόμενες παροχές καταβάλλονται και στο μέτρο που θέτουν τους δικαιούχους υπό σαφές νομικό καθεστώς

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 αποκλείει από το πεδίο εφαρμογής, βάσει του άρθρου 4 παράγραφος 4, τα συστήματα κοινωνικής προνοίας

ότι οι όροι στους οποίους γίνεται αναφορά και οι τρόποι εφαρμογής τους είναι τέτοιοι ώστε πρέπει να συμπεριληφθεί στον κανονισμό αυτό ένα σύστημα συντονισμού, διαφορετικό από αυτό του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, το οποίο θα λαμβάνει υπόψη του τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των εν λόγω παροχών, ώστε να προστατεύονται τα συμφέροντα των διακινούμενων εργαζομένων σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 51 της συνθήκης

ότι οι παροχές αυτές θα πρέπει να χορηγούνται, όσον αφορά τα άτομα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, μόνο σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας στην οποία κατοικεί το ενδιαφερόμενο άτομο ή τα μέλη της οικογένειάς του, με συνυπολογισμό, εφόσον είναι απαραίτητο, των περιόδων διαμονής σε οποιοδήποτε άλλο κράτος μέλος και χωρίς διακρίσεις λόγω ιθαγένειας

ότι είναι, ωστόσο, αναγκαίο να εξασφαλιστεί ότι το υπάρχον σύστημα συντονισμού, που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται για παροχές που είτε δεν υπάγονται στην ιδιαίτερη κατηγορία παροχών είτε δεν συμπεριλαμβάνονται ρητά σε παράρτημα αυτού του κανονισμού ότι, προς τούτο, χρειάζεται νέο παράρτημα,

<sup>(1)</sup> ΕΕ αριθ. C 240 της 21. 9. 1985, σ. 6.

<sup>(2)</sup> ΕΕ αριθ. C 343 της 31. 12. 1985, σ. 111.

<sup>(3)</sup> ΕΕ αριθ. C 344 της 31. 12. 1985, σ. 2.

<sup>(4)</sup> ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.

<sup>(5)</sup> ΕΕ αριθ. L 230 της 22. 8. 1983, σ. 8.

<sup>(6)</sup> ΕΕ αριθ. L 206 της 29. 7. 1991, σ. 2.

## ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

## Άρθρο 1

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

## 1. Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Το στοιχείο στ) γίνεται στ) σημείο i) και προστίθεται το ακόλουθο σημείο ii):

«ii) πάντως, αν πρόκειται για παροχές υπέρ μειονεκτούντων ατόμων χορηγούμενες σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους σε όλους τους υπηκόους του οι οποίοι πληρούν τους απαιτούμενους όρους, ως "μέλος της οικογένειας" νοείται τουλάχιστον ο σύζυγος, τα ανήλικα τέκνα και τα ενήλικα συντηρούμενα τέκνα του μισθωτού ή μη μισθωτού εργαζόμενου,»

β) στο σημείο i) το πρώτο εδάφιο συμπληρώνεται από τους ακόλουθους όρους:

«ή τις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά που προβλέπονται στην παράγραφο 2α του άρθρου 4,»

## 2. Στο άρθρο 4, προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«2α. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται στις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά οι οποίες εμπίπτουν σε νομοθεσία ή καθεστώς εκτός αυτών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή που εξαιρούνται δυνάμει της παραγράφου 4, όταν οι παροχές αυτές προορίζονται:

α) είτε για να καλύψουν συμπληρωματικά, αναπληρωματικά ή επικουρικά την επέλευση οποιουδήποτε κινδύνου που εμπίπτει στους κλάδους κοινωνικής ασφάλισης που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως η) της παραγράφου 1

β) είτε μόνον για να εξασφαλίσουν την ειδική προστασία των μειονεκτούντων ατόμων.

2β. Ο παρών κανονισμός δεν εφαρμόζεται στις διατάξεις της νομοθεσίας κράτους μέλους σχετικά με τις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά, που αναφέρονται στο τμήμα III του παραρτήματος II, των οποίων η εφαρμογή περιορίζεται σε ένα μέρος του εδάφους του.»

## 3. Το άρθρο 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

## «Άρθρο 5

Δηλώσεις των κρατών μελών σχετικά με το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού

Τα κράτη μέλη αναφέρουν στις δηλώσεις που κοινοποιούνται και δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 97, τις νομοθεσίες και τα συστήματα που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 2, τις ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά που προβλέπονται στο άρθρο 4 παράγραφος 2α, τις ελάχιστες παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 50 καθώς και τις παροχές που προβλέπονται στα άρθρα 77 και 78.»

## 4. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

## «Άρθρο 10α

## Ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά

1. Παρά τις διατάξεις του άρθρου 10 και του τίτλου III, τα άτομα στα οποία εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός λαμβάνουν τις ειδικές εις χρήμα παροχές χωρίς συνεισφορά της παραγράφου 2α του άρθρου 4 αποκλειστικά στο έδαφος και σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους όπου κατοικούν, εφόσον αυτές περιλαμβάνονται στο παράρτημα IIα. Οι παροχές αυτές βαρύνουν το φορέα του τόπου κατοικίας από τον οποίο και καταβάλλονται.

2. Ο φορέας κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου εξαρτά το δικαίωμα των παροχών της παραγράφου 1 από τη συμπλήρωση περιόδων απασχόλησης, μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας ή διαμονής, λαμβάνει υπόψη, εφόσον απαιτείται, τις περιόδους απασχόλησης, μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας ή διαμονής στο έδαφος οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους, σαν να επρόκειτο για περιόδους που έχουν πραγματοποιηθεί στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους.

3. Όταν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά το δικαίωμα παροχής προβλεπόμενης στην παράγραφο 1, αλλά χορηγούμενης συμπληρωματικά, από τη λήψη παροχής που εμπίπτει σε ένα από τα στοιχεία α) έως η) της παραγράφου 1 του άρθρου 4, ενώ δεν οφείλεται τέτοια παροχή δυνάμει της νομοθεσίας αυτής, οποιαδήποτε αντίστοιχη παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους θεωρείται, για τη χορήγηση της συμπληρωματικής παροχής, ως παροχή καταβαλλόμενη δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους.

4. Όταν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση παροχών προβλεπόμενων στην παράγραφο 1, οι οποίες προορίζονται για μειονεκτούντα άτομα ή αναπήρους, από τον όρο ότι η ανικανότητα ή αναπηρία πρέπει να διαγνωσθεί για πρώτη φορά στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους, ο όρος αυτός θεωρείται ότι πληρούται όταν η διάγνωση αυτή γίνεται για πρώτη φορά στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.»

## 5. Στο παράρτημα II, προστίθεται το ακόλουθο μέρος:

«III: Ειδικές παροχές χωρίς συνεισφορά κατά την έννοια του άρθρου 4 παράγραφος 2β οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού

A. ΒΕΛΓΙΟ

Καμία.

B. ΔΑΝΙΑ

Καμία.

## Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

- α) Οι παροχές που χορηγούνται δυνάμει των νομοθεσιών Länder υπέρ των μειονεκτούντων ατόμων, ιδίως υπέρ των τυφλών.
- β) Το κοινωνικό επίδομα δυνάμει του νόμου για την ευθυγράμμιση των συντάξεων της 28ης Ιουνίου 1990.

## Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Καμία.

## Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Καμία.

## ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Καμία.

## Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Καμία.

## Η. ΙΤΑΛΙΑ

Καμία.

## Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Καμία.

## Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμία.

## ΙΑ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Καμία.

## ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Καμία.»

## 6. Παρεμβάλλεται το ακόλουθο παράρτημα:

## «ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IIa

(Άρθρο 10α του κανονισμού)

## Α. ΒΕΛΓΙΟ

- α) Επίδομα στα μειονεκτούντα άτομα (Νόμος της 27ης Φεβρουαρίου 1987).
- β) Εγγυημένο εισόδημα για ηλικιωμένα άτομα (Νόμος της 1ης Απριλίου 1969).
- γ) Εγγυημένες οικογενειακές παροχές (Νόμος της 20ής Ιουλίου 1971).

## Β. ΔΑΝΙΑ

Καμία.

## Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Καμία.

## Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

- α) Παροχές δυνάμει του νόμου για την κοινωνική ενσωμάτωση των μειονεκτούντων ατόμων (Νόμος αριθ. 13/82 της 7ης Απριλίου 1982).
- β) Παροχές σε χρήμα ως βοήθεια στα ηλικιωμένα άτομα και στους ανάπηρους (Βασιλικό διάταγμα αριθ. 2620/81 της 24ης Ιουλίου 1981).

## Ε. ΓΑΛΛΙΑ

- α) Συμπληρωματικό επίδομα του εθνικού ταμείου αλληλεγγύης (Νόμος της 30ής Ιουνίου 1956).
- β) Επίδομα μειονεκτούντων ενηλίκων (Νόμος της 30ής Ιουνίου 1975).

## ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

- α) Ειδικές παροχές για ηλικιωμένα άτομα (Νόμος 1296/82).
- β) Επίδομα τέκνων στις μη εργαζόμενες μητέρες των οποίων οι σύζυγοι καλούνται υπό τα όπλα (Νόμος 1483/84, άρθρο 23 παράγραφος 1).
- γ) Επίδομα τέκνων στις μη εργαζόμενες μητέρες των οποίων οι σύζυγοι κρατούνται στις φυλακές (Νόμος 1483/84, άρθρο 23 παράγραφος 2).

- δ) Επίδομα στους πάσχοντες από συγγενή αιμολυτική αναιμία (Ν.Δ. 321/69) κοινή υπουργική απόφαση Γ4α/Φ. 222/οικ.2204).
- ε) Επίδομα κωφαλάλων (Α.Ν. 421/37) (κοινή υπουργική απόφαση) Γ4Β/Φ. 422/οικ.2205).
- στ) Επιδόματα ατόμων με βαριές αναπηρίες (Ν.Δ. 162/73) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4α/Φ. 225/οικ.161).
- ζ) Επίδομα σπαστικών (Ν.Δ. 162/72) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4α/Φ. 224/οικ. 2207).
- η) Επίδομα βαριά νοητικά καθυστερημένων (Ν.Δ. 162/73) (κοινή υπουργική απόφαση Γ4β/Φ. 423/οικ. 2208).
- θ) Επίδομα τυφλών (Ν. 958/79) (κοινή υπουργική Απόφαση Γ4β/Φ. 421/οικ. 2209).

#### Ζ. ΙΡΑΝΔΙΑ

- α) Βοήθημα ανεργίας [Social Welfare (Consolidation) Act του 1981, τρίτο μέρος, κεφάλαιο 2].
- β) Συντάξεις γήρατος και σύνταξης για τυφλούς (χωρίς συνεισφορά) [Social Welfare (Consolidation) Act του 1981, τρίτο μέρος, κεφάλαιο 3].
- γ) Συντάξεις χήρας και ορφανού (χωρίς συνεισφορά) (Social Welfare (Consolidation) Act του 1981, τρίτο μέρος, κεφάλαιο 4].
- δ) Επίδομα για γονείς που ζουν μόνοι (Social Welfare Act του 1990, τρίτο μέρος).
- ε) Επίδομα για επιμελητές αναπήρων (Social Welfare Act του 1990, τέταρτο μέρος).
- στ) Συμπλήρωμα οικογενειακού εισοδήματος (Social Welfare Act του 1984, μέρος τρίτο).
- ζ) Επίδομα επιβίωσης μειονεκτούντων ατόμων (Health Act του 1970, άρθρο 69).
- η) Επίδομα κινητικότητας (Health Act του 1970, άρθρο 61).
- θ) Επίδομα επιβίωσης πασχόντων από μολυσματικές νόσους (Health Act του 1947, άρθρο 5 και άρθρο 44 παράγραφος 5).
- ι) Επίδομα περίθαλψης κατ' οίκον (Health Act του 1970, άρθρο 61).
- κ) Επίδομα προνοίας τυφλού (Blind persons Act του 1920, κεφάλαιο 49).
- κα) Επίδομα επανορθωτικής αγωγής για μειονεκτούντα άτομα (Health Act του 1970 άρθρα 68, 69 και 72).

#### Η. ΙΤΑΛΙΑ

- α) Κοινωνικές συντάξεις για απόρους υπηκόους (Νόμος αριθ. 153 της 30ής Απριλίου 1969).
- β) Συντάξεις, επιδόματα και αποζημιώσεις για τους αναπήρους πολέμου και τους αναπήρους ειρηνικής περιόδου (Νόμοι αριθ. 118 της 30ής Μαρτίου 1974, αριθ. 18 της 11ης Φεβρουαρίου 1980 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).
- γ) Συντάξεις και αποζημιώσεις για τους κωφάλαλους (Νόμοι αριθ. 381 της 26ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).
- δ) Συντάξεις και αποζημιώσεις για τους τυφλούς ειρηνικής περιόδου (Νόμοι αριθ. 382 της 27ης Μαΐου 1970 και αριθ. 508 της 23ης Νοεμβρίου 1988).
- ε) Συμπλήρωμα της βασικής σύνταξης (Νόμοι αριθ. 218 της 4ης Απριλίου 1952, αριθ. 638 της 11ης Νοεμβρίου 1983 και αριθ. 407 της 29ης Δεκεμβρίου 1990).
- στ) Συμπλήρωμα του επιδόματος αναπηρίας (Νόμος αριθ. 222 της 12ης Ιουνίου 1984).
- ζ) Μηνιαίο επίδομα προσωπικής και συνεχούς βοήθειας στους συνταξιούχους λόγω ανικανότητας προς εργασία (Νόμος αριθ. 222 της 12ης Ιουνίου 1984).

## Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

- α) Αντισταθμιστικό επίδομα κόστους ζωής (Νόμος της 13ης Ιουνίου 1975).
- β) Ειδικό επίδομα σοβαρής αναπηρίας (Νόμος της 16ης Απριλίου 1979).
- γ) Επίδομα μητρότητας (Νόμος της 30ής Απριλίου 1980).

## Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Καμία.

## ΙΑ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

- α) Οικογενειακά επιδόματα χωρίς συνεισφορά (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).
- β) Επίδομα θηλασμού (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).
- γ) Συμπληρωματικό επίδομα για παιδιά και νεαρά μειονεκτούντα άτομα (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).
- δ) Επίδομα σε περίπτωση φοίτησης σε ειδικό σχολείο (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).
- ε) Σύνταξη ορφανού χωρίς συνεισφορά (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).
- στ) Σύνταξη αναπηρίας χωρίς συνεισφορά (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 464/80 της 13ης Οκτωβρίου 1980).
- ζ) Σύνταξη γήρατος χωρίς συνεισφορά (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 464/80 της 13ης Οκτωβρίου 1980).
- η) Συμπληρωματική σύνταξη για βαριά αναπηρία (Νομοθετικό διάταγμα αριθ. 160/80 της 27ης Μαΐου 1980).
- θ) Σύνταξη χηρείας χωρίς συνεισφορά (Κανονιστικό διάταγμα αριθ. 52/81 της 11ης Νοεμβρίου 1981).

## ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

- α) Επίδομα κινητικότητας [Νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση της 20ής Μαρτίου 1975, άρθρο 37 Α, και νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 20ής Μαρτίου 1975, άρθρο 37 Α].
- β) Επίδομα επιμέλειας αναπήρων [Νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση της 20ής Μαρτίου 1975, άρθρο 37, και νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 20ής Μαρτίου 1975, άρθρο 37].
- γ) Οικογενειακό εισόδημα [Νόμος του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση της 25ης Ιουλίου 1986, άρθρα 20 έως 22, και κανονισμός του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 5ης Νοεμβρίου 1986, άρθρα 21 έως 23].
- δ) Επίδομα βοήθειας [Νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση της 20ής Μαρτίου 1975, άρθρο 35, και νόμος του 1975 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 20ής Μαρτίου 1975, άρθρο 35].
- ε) Ενίσχυση του εισοδήματος [Νόμος του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση της 25ης Ιουλίου 1986, άρθρα 20 έως 22 και άρθρα 23 και κανονισμός του 1986 για την κοινωνική ασφάλιση (Βόρεια Ιρλανδία) της 5ης Νοεμβρίου 1986, άρθρα 21 έως 24].
- στ) Επίδομα επιβίωσης αναπήρων [Νόμος του 1991 για το επίδομα επιβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων της 27ης Ιουνίου 1991, άρθρο 1 και κανονισμός του 1991 για το επίδομα επιβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων (Βόρεια Ιρλανδία) της 24ης Ιουλίου 1991, άρθρο 3].
- ψ) Επίδομα εργασίας αναπήρων [Νόμος το 1991 για το επίδομα επιβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων της 27ης Ιουνίου 1991), άρθρο 6 και κανονισμός του 1991 για το επίδομα επιβίωσης αναπήρων και το επίδομα εργασίας αναπήρων (Βόρεια Ιρλανδία) της 24ης Ιουλίου 1991, άρθρα 8].

*Άρθρο 2*

1. Η εφαρμογή του άρθρου 1 δεν συνεπάγεται την κατάργηση παροχών που εχορηγούνται πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, από τους αρμόδιους φορείς των κρατών μελών κατ' εφαρμογή του τίτλου III του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, και επί των οποίων εφαρμόζεται το άρθρο 10 του εν λόγω κανονισμού.

2. Η εφαρμογή του άρθρου 1 δεν συνεπάγεται την απόρριψη της αίτησης χορηγήσεως ειδικής παροχής χωρίς συνεισφορά, προς συμπλήρωση συντάξεως, την οποία υποβάλλει ο ενδιαφερόμενος που πλήρουσε τις προϋποθέσεις χορήγησης της εν λόγω παροχής πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού, ακόμα και αν κατοικεί σε κράτος μέλος διάφορο του αρμόδιου κράτους υπό την επιφύλαξη ότι η αίτηση παροχής υποβάλλεται εντός πενταετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού.

3. Ο παρών κανονισμός δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα για περίοδο προγενέστερη της ημερομηνίας έναρξης της ισχύος του.

4. Παρά την παραγράφο 3, κάθε ειδική παροχή χωρίς συνεισφορά, χορηγούμενη προς συμπλήρωση συντάξεως, η οποία δεν εκκαθαρίσθη ή η οποία ανεστάλη λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος κατοικούσε σε κράτος μέλος διάφορο του αρμόδιου κράτους, εκκαθαρίζεται ή επαναφέρεται από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου και με ισχύ από την ημερομηνία της μεταφοράς κατοικίας.

5. Οι περίοδοι διαμονής, μισθωτής ή μη μισθωτής επαγγελματικής δραστηριότητας, που διανύθηκαν στο έδαφος ενός κράτους μέλους πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων που παρέχουν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

6. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3, δικαίωμα δυνάμει του παρόντος κανονισμού γεννάται ακόμα και αν συνδέεται με γεγονός που συνέβη πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

7. Κάθε παροχή που δεν έχει εκκαθαρισθεί, ή έχει ανασταλεί λόγω της ιθαγένειας του ενδιαφερομένου, εκκαθαρίζεται ή αποκαθίσταται μετά από αίτησή του, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, υπό την προϋπόθεση ότι τα προγενέστερα δικαιώματα δεν ρυθμίστηκαν με εφάπαξ χρηματική καταβολή.

8. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων που ελάμβαναν συντάξεις πριν από την έναρξη της ισχύος του παρόντος κανονισμού, μπορούν, μετά από αίτησή τους, να αναθεωρηθούν, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού.

9. Εάν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 7 ή στην παράγραφο 8, υποβληθεί εντός διετίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα δικαιώματα που γεννώνται βάσει του παρόντος κανονισμού αυτού, αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή, χωρίς οι νομοθετικές διατάξεις οποιουδήποτε κράτους μέλους σχετικά με την έκπτωση από δικαίωμα ή την παραγραφή δικαιώματος να μπορούν να αντισταχθούν κατά του ενδιαφερομένου.

10. Εάν η αίτηση της παραγράφου 7 ή της παραγράφου 8 υποβληθεί μετά τη λήξη της διετίας από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, τα δικαιώματα των οποίων ο δικαιούχος δεν έχει κηρυχθεί έκπτωτος ή τα οποία δεν έχουν παραγραφεί, αποκτώνται από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας κάθε κράτους μέλους.

*Άρθρο 3*

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μήνα που ακολουθεί το μήνα της δημοσίευσης του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 30 Απριλίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

José da SILVA PENEDA